

Christillinen jälkimmäinen

Sille

Elkäsänsä Korttiasst hywin Kunnioi-
setulle ja Korttiasst Oppenelle Säkylän
Seurakunnan Kirkkoherralle

H e r r

Andreas

Elgfoothille.

Tonga elämän juorun HETra lo-
petti Säkyläsä sinä 30. p. Touko-
Kuusa, Buona 1784.

Christillisen rakkouden ja hyvän tunde-
misen puolesta yrikertaisesti kahdesa weisuusä ko-
koon pandu, yhdeldä heikolda maailma-
sa matelewaiselda,

Thomas Ragwaldin Posalda.

E U R U S A,

Prändäty Buona, 1785.

W. I. Juur hartast mailmast tästä oc.

v. 1.
Nyt HERRA Palwelias, Last' rauhaan
 menemän, Kuin muutta mailmast ma-
 jans, Toiwosa, elämän, Ah! yhtä au-
 tuast sieluu, Kuin halaa lähte pois, On uu-
 teen mailman kiruu, Ett JESUS armon sois.

v. 2.
 Että sais erons täällä, Halunsa jälkehen,
 Eij kuula muuta häldä, Waan pyhäin yhtey-
 ten, Tahdoi sinn tulewahan, Toiwotuun au-
 tuuteen, Rauhaiseen haminahaan, Vimeyst wal-
 keuteen.

v. 3.
 Se paljo paremb' sielull, Ett saa oll HERR-
 ran kans, Sill wiheridäisell nitul, Siel elää
 iloisans, Näit asioit aikansa, Njatel hän lop-
 puns pääl, Sielus ja tunnosansa, Tulkistel es-
 loons tääl.

v. 4.
 Ei luonon hiljaisuden, Sen päälle uskaltan,
 Eil siwidän kunniallisen, Ihensä perustan, Ehf'
 Haldia Seurakunnan, Oli Hän ajallans, Ei
 Herrauns päälle luotan, Kuin pettä monen kans.

v. 5.
 Waan koetteli sitä, Jos usko sydämes, On
 se kuin ylöspitä, JESUXEN yhteydes, Sillon
 kost' lähettäpi, Postinsa HERRA suur, Wab-
 mista herättäpi, Ett' rauhas lähtis juur.

v. 6.
 Ah! Pyhäin erindötä, Kuin jo tääl tietä-
 wät, Sit' jaloo perindötä, Jor' samaan mene-
 wät, Josta he riemuizewat, Jumalas iloise,
 Siel, taikk' on heille omat, Enämb' kuin tarwise.

v. 7.

v. 7.

Jh' Jumalain heillä, On omans olewa, Ei
hän heild isians tiellä, Se HERRa korfia,
Waan jakaa heille tiellä, Niin suurta tarwara,
Ettem niit arwat taida, Kuin saawat autuat.

v. 8.

Muods Herra Wainajasta, Olen sin toivo-
sa, Etä häll' taimahasta, On osa kaitisa, Siin
suures Seurakunnas, Ja Pyhäin perinnös,
Kuorisa ihanimmas, Niit nautihe is työs.

v. 9.

Hän kirkaudes paista, Kuin auring jalo
juur, Saa walon Jesuresta, Eiköst oll' kuno-
nia suur, Jott' ei hän wahetaisi, Tääl kaitiin
luoruhin, Eht' mailmas annetaisiin, Miljonei
tuhansi.

v. 10.

Hän sias pyhäis sarnall, Lähes neljä kymmend
wuot, Kiwaudell waroit pyhäll', jong moni
tietä tott, Ettei Hän waiwojansa, pahoxun eläis-
säns, Siin etä haluns kansa, Näyt hedelmisänsä.

v. 11.

Meill' Kirjan ojennupez, Kääns Luojan kuno-
niat, kaitille tarpelliser, Jot' näky ihanax, O!
kuing sin sanat kallit, On paljon painawat,
Niill henges rikkail walmitt, Kuin rukoil tahtowat.

v. 12.

Jost' HERRa tule kiitel, Kuin palveliansa
soi, Armoos tehdä wöträ, Lewätkön HERRasa,
Hän uudes Jerusalmis, Saa olla HERRan
kans, Kuka sit tieltä tohdis, Eymil ajaturillans.

v. 13.

Jos se ols jollekulle, Mahdotoin mielestä,
On kuiteng Jumalalle Mahdollinen hänestä, eit
autuntehen pääsi, Kain lindu paulasta, Sill
HERRan oikia käsi, Wei autta waarasta.

v. 14.

Hän taita forjatakkin, Neuvollans talutta,
Ja wiedä kunniangin, Läpihe maailmasta, Siis
kuule sä ja lako, Joka jäät elämään, Ruin
HERa hywä tahto, Suosions tekemän.

v. 15.

Sinä olet Jumalani, Biet tietä rakasta,
Elos kuolos auttajani, Siis kiitän JESusta,
Ynn Isää, Henge Pyhä, Yhtä ijanlaittista,
Kolminaisuut surind hywä, Ruin teiwoni uudista.

Toinen.

W. 1. O! ihminen ain ajattele oc.

Shwäst nyt Seyrakundani, Mun sanankun-
liani, Teidän päällenne woinnani, Hiwutin
tyyni rakti, Sen tein kuin taisin ymmärsin,
waan mitä tule pygötiin, Al JESu niit null soima.

v. 2.

Heikolle sawi astialle, Sun Palweljalles
Löyhäll, jongs siahas täät alahal, Asetit pai-
kal pyhäl, Mun kyllä laihat lambahan, Kai-
siae tähän laumahan, Ah! JESu heit is nyt
kaihe.

v. 3.

Weda ne miel pois suden suust, Joita en
minä saanu, Al anna heidän enä juost, Ettei
he sinne kaadu helwetin wainwain tulisin, Tul
JESu eteen heille sin, Sun omain Lunastetuis.

v. 4.

Ah! JESu hywä Paimen is, Sun oman
sanas jälken, Pääst synnin pirun stehist, Ny-
hä heit tunnon kylkeen, Sen lautta jongs
johdatta, Tahdot heil armos ojotta Paimenep-
sihani.

v. 5.

Ettei se wahan palwelia, Baal ishe wäärä Pro-
pheta

pheta, ollis kuin leika willoja, Et sure lambais
ta; waan jättä suden saalipi, Si Christupelle os
maxi, tahdo heit talutella.

v. 6.

Waan sinä Piispa Sielujen, Kuin kaikki hy
win laitat, Heit is arpas pääl paimenen, jongs
fiiaas tull annat, Et wadis ensin tuleman, Syn
dins tundon heit katuman, Situskos ansios turwiin.

v. 7.

Ettei hän muille sarnaisi, Is hyljättäwäp
tulis, Pirun Apostel olisi, Judaxen tarwal
kulkis, kuin pyhän wiran häwäissis, Kirotus
himos riemuiks, Babelonian porton seuras.

v. 8.

Ah! Israelin wartia, Sä ylin poppi JE
sus, Opetä heitä kaikkia, An heidän tuta sinus,
Ettei is juoris kuskumat, Ne Sieluin warfak
murhajät, Laic Jesu is cloos wäkee.

v. 9.

Hywästi kaikki omaisen, Ens Puolisan ra
kas, Toiseri ainoa Poikaisen, Synären neljä
ilmos, Or welien ja kap Sisaren, Kolm wäs
toyn lasten lapsisen, Se paradisin plantut.

v. 10.

Ah! tiedä se mun armahan, Ettes mua su
re suurest, Waan taiwan HERran ihanan
muist sana Sielus puolest, Waro sua uudest
syndymän, Tääl hänen puolens kändymän, Ah!
ajattel ahkerast tätä.

v. 11.

Myös poikan otolliseri, Ota mun neuwon
tämä, Es tulsit osalliseri, Siehen kuin alae
pyhä, Sanopi Herra kerkia, Se hywä työtä
halaja, Kuin henges Piispar pyytä.

v. 12.

Ah! ettäs ossit kerjämä, Armo sun astahas,

Ja HEKran Henge ehiwä, Näis kalleis aska
reisas, Että hän sisällifesti, Ennen kuin ulko
naifesti, Sais Pappi mielens jälkeen.

v. 13.

Et salaisuden Haldia, Ollit oikia täällä,
Murhella lauman kaikia, Sanan kullian
päällä, Voitaistit ihe mailman, Sit kansa hy
wain palweljain Saat palkan parahimman.

v. 14.

Kuins uskollinen palwelia, Olet sun wartia
sas, Ja hengen murhes walwowa, Sen yll
Pappin sias, Täst Poikan sinua muistutan, Ku
sas waan seisot wiraasan, Wapahda Sjelus
waarast.

v. 15.

Myös Tyttären teit kaikia, Waron ett hen
ges walwot, Niin että ehit forkia, Suurt Ju
mala kuin lahjot, Eill hänen kuwans muo
tonsa, Wiela sit ainoan Poikansa lähetti Lu
nastajaj.

v. 16.

Häneldä tääl jo rukoilka, Yht oikia syn
nin tundo, Myös katumypen armoja, Kans
elawätä usko, Joll hänen ansions omistatt, JE
susta Henges rakastat, Tääl eläis että lähteis.

v. 17.

Kans Weljen Sisareni wiel, Nyt tänä
armon aikaan, Rukoilka HERRA elon tiel, Ko
ffa Hän löyttä taittaan, Ah! lähestykä Jumala,
Hän kuule katuwaisia, Armos ja laupiudes.

v. 18.

Niitä kuin runnon wainvast, On syndeis
tähden täällä, Sjelusans ahdistusest, Mäka Jes
sikon tiellä, Ne forjopi Hän majohins, Käts
kopi omiin teltohins, O! autuallisi sairait.

v. 19.

Myös Wäron Tekin jokainen, Koetelkat
ihti.

isiänne Kuinga tääl ombi asianne, Kyshkät tun-
noldanne, Jos se on synnin lewosta, Herän nyt
makiast unesta, Kyll se teit wasta wakaast.

v. 20. Waan jongetundo yhtiäkän, Todist hywä
eli paha, Se makaa kuolu kylmähän, Woi!
wihehäistä raukka, Ah! JESU herät sotiman,
Wiwotta kaikis otiman, Ett ekis sielun lepoa.

v. 21. Ah! JESUS wielä lapsiakin, Huuda heit ty-
gös tuleen, Sun Henges woimal kaikkiaakin,
Pan heitä kouluus uteen, Kaswat heist toisen
kallaiset, Kuin nyt on mailmas ihmises, HERRA
JESU opet heitä.

v. 22. Ah JESU heidän päällensä, Ann ansios huk-
kan tulla, Sill kyllä tääl jo eläisä, Saa kau-
hityret kuulla, Et karme hänen sikiänskin, Kas-
wattan on kuin itsekin, Helwetin myrkyl täyttän.

v. 23. Eh JESUS olet todistan, Waiwaihist
wanhemista, Sanasas heistä kuulutan, Synneisä
paatuneista, Kuing hywi lahjoi heitillen, Te tait-
dat anda lapsillen, Jotk ihe pahat olet.

v. 24. Mut JESU wielä molembi, Lapsii ett wan-
hembia, Ja estä waiwoi tulewi, Sääst ihmis
raukkaisia, Armahda JESU mailman pääl, Jo
näky kallistuwän tääl, HERRA JESU tull armos
apuun.

v. 25. Hywästi wirka welsjen te, Kusa is kukiin
olet, Ihe tott parhain tiedätte, Joselät eli kuolet,
Olette sielun puolesta, Kuing walwon henges har-
tasta, Laumanne tähden täällä.

v. 26. Kyll' kerran tämä hetki tott, Silmänne
aukaisepi, Sillon saat nähda juuri koht, Kuing
asiat sellenepi, Koht yli Pappi kyselä, Kusa on
teidän lambanne, Ong sillon tunnos turwa.

v. 27. Kuin niiden edest wastapi, Jotk alat mur-
het kannoit, HERRA heit tunnos kuitäpi, Et hen-
ges

ges laumans walwoit, Ei mailman joukos juores
het, Verketen porton ollehet, Waan surewat ain
Laumaans.

v. 28. Eit sydän niin heikkä sulaa, Huokausis
HERRan edes, Karikan tähden huokapi, Eitei
kastoo tul ylös, Ehk teke eyde niin hartasti, Eit
mandelpuu kyll harmapi, Vää tule härjän kyntäis.

v. 29. Eitdit sit iies kolista, Birka pyhä kuor
ma rakkas, Sen raamattukin todista, Et se kuin
pane parhans, Fangeja kahleist päästäisäns, Hel
wetist itseens sädäisäns, Ah JESu ann woima kaikill

v. 30. Hywästi kändymättömät, myös julki pil
kajani, Elämäs häpemättömät, Kuin Seuratun
nalleni, Amatte pahjo pahennust, Kuin Israell
kauhistust, Jost Jumal julki rangais.

v. 31. Ah JESu armon ajasa, Ann tul heit
nunnon walwa, Eitei helwetin piinasa, Siel per
kel heitä kastwa, Waan että parannukseen, Petas
rin tawal itkehen, Rupeisit JESust ehiin.

v. 32. Hywästi Henges ystävän, Muut hywän
suowan kaikki, Ulkon HERRa teit itänän, Antak
oll apuans paissi, Stelun ja ruumin puolesta,
Jos elätt eli kuoletta, JESus ain olkon.

v. 23. Jost iloiset ja riemuiset, Siel Pyhäin
yhteydes, ja JESustanne liittelett, En sano woi
tuot edes jo tullaan pois noutamaan JESu! aut
sinua seuraman Tul matka kumpas
nixen, Amen.

